

Publicerad 2018-11-28 22:18 av SaraSpjuth

En natt efter så många liv

Imorgon är en annan dag

Om det hade varit vem som helst skulle jag ha skyndat mig för att hinna med sista tåget hem den natten.
Men det var inte vem som helst,
verkligen inte.

Det var du av alla människor,
det har jag så länge drömt om men aldrig med någon förhoppning om att det faktiskt skulle ske en dag.
Det var du och därför önskade jag hela vägen till stationen att jag inte skulle hinna.
Jag hann inte.

Det var så överkligt, och det kan lika gärna inte ha hänt.
Dimman var så tät,
men så som höstens sista löv får lyster i dimman,
så blev allting med dig mera klart den natten.

Jag skulle ha sagt att jag inte ville hålla tillbaka,
att jag vill känna dig,
känna hur du känns.
Men jag sade bara att jag inte kunde,
förstod du ändå?

Tänker och känner jag för mycket nu igen?
Vad ska jag göra med det här?
Ska jag bara förvara stunden som ett minne, i ett litet hörn att blicka tillbaka till ibland?
Det kommer ju äta upp mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SaraSpjuth med Poeter.se id #43283 innehar upphovsrätten